

**ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...**

**Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες**

Ἡ σύνεσις σώφρονος γυναικὸς σώζει Μοναχὸ ἀπὸ τὸ διπλὸ δῆγμα αἰσθητοῦ καὶ νοητοῦ ὄφειος*

ΕΝΑΣ Γέροντας μᾶς διηγῆθηκε, πὼς φίδι φαρμακερὸ ἐδάγκωσε κάποιον ἀκουστὸ ἀσκητῆ. Μπροστὰ στὸν κίνδυνο, ἐκεῖνος πῆρε τὸ δρόμο καὶ πῆγε στὴν πολιτεία, νὰ τὸν ἐξετάσουν καὶ νὰ τὸν θεραπεύσουν.

Ἐκεῖ τὸν ὑποδέχθηκε μιὰ πολὺ εὐλαβὴς καὶ θεοφοβούμενη γυναίκα, ποὺ τὸν περιποιήθηκε μὲ πολλὴ στοργή. Ὅταν ἄρχισε νὰ ὑποχωρεῖ ὁ πόνος καὶ νὰ γίνεται καλὰ ὁ Μοναχός, ἦρθε ὁ διάβολος· καὶ ἄρχισε νὰ σπέρνει πονηροὺς λογισμοὺς στὴν καρδιά του γιὰ τὴν εὐλαβικὴ κ' ἐνάρετη ἐκείνη γυναίκα. Μάλιστα, κάποια στιγμή, θέλησε νὰ τῆς ἀγγίξει καὶ τὸ χέρι της μὲ τὸν πειρασμὸ τοῦ πάθους. Ἐκείνη τὸ κατάλαβε ἀμέσως, ὡσὰν νὰ διάβαζε τοὺς λογισμοὺς του στὶς κινήσεις τοῦ χεριοῦ του, καὶ τοῦ λέει:

– Ὅχι ἔτσι, πάτερ μου. Ἐσὺ ἔχεις τὸ Χριστὸ μέσα σου. Θυμήσου τί λύπη ἔχεις νὰ τραβήξεις μετὰ, καὶ τί βάρος θὰ ἔχεις νὰ σηκώσεις μὲ τὴ μετάνοιά σου, καθὼς θὰ θλίβεσαι μετανοιώνοντας στὸ κελλί σου. Σκέψου, ἀκόμη, καὶ τοὺς στεναγμοὺς, τοὺς κόπους, καὶ τὰ δάκρυα ποὺ ἔχεις νὰ χύσεις, γιὰ νὰ ἔρθεις πάλι στὴν τάξη καὶ τὴν πνευματικὴ κατάσταση ποὺ ἦσουν νωρίτερα.

Ἐκεῖνος, ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ποὺ τοῦ εἶπε ἡ σώφρων καὶ συνετὴ ἐκείνη γυναίκα, καθὼς καὶ ἄλλα πολλὰ, παρεμφερῆ, ἔνοιωσε τὸν πόλεμο νὰ φεύγει μὲ ταχύτητα μεγαλύτερη τοῦ λόγου· συγχρόνως, ὅμως, αἰσθάνθηκε νὰ κοκκινίζει ἀπὸ ντροπή, καὶ ἤθελε νὰ φύγει ἐκείνη τὴ στιγμή· δὲν μπορούσε πιά ν' ἀντικρούσει τὸ φωτεινὸ πρόσωπο ἐκείνης τῆς σεμνῆς γυναίκας!

Ὡστόσο, ἡ θεοφοβούμενη καὶ τίμια γυναίκα, καθὼς εἶδε τὸν ἅγιο Γέροντα νὰ γονατίζει ἀπὸ τὸ βάρος τῆς λύπης καὶ τῆς ντροπῆς, ἄρχισε νὰ τοῦ μιλάει μὲ λόγια τέτοια, ποὺ νὰ τὸν ἀνασηκώσει καὶ νὰ τὸν παρηγορήσει γιὰ τὴν πώση του:

– Μὴ φοβηθεῖς, πάτερ μου, καὶ μὴν ντραπεῖς γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ποὺ ἀναστάτωσε τοὺς λογισμοὺς σου. Ὅλ' αὐτὰ δὲν ἦρθαν ἀπὸ τὴν ἀγνὴ καὶ ἀκηλίδωτη ψυχὴ σου, μὰ τὰ ἔσπειρε μέσα σου ὁ φθονερός καὶ πονηρὸς διάβολος. Δὲν εὐθύνεσαι, λοιπόν, ἐσὺ γι' αὐτὰ ὅλα...

Καὶ μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο, τὸν θεράπευσε καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη δαγκωματιά, καὶ τὸν ἔστειλε εἰρηνευμένο στὸ κελλί του. Τώρα ἡ σκέψη του καὶ ἡ καρδιά του εὐγνωμονοῦσαν τὸ Θεὸ καὶ γιὰ τὴ σύνεση αὐτῆς τῆς γυναίκας.

(*) Περιοδ. «**Ἅγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 325/Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2005, σελ. 176.

Π. Β. Πάσχου, *Γυναῖκες τῆς Ἐρήμου, Μικρὸ Γεροντικὸ - Γ΄*, σελ. 125-126, § μδ΄: *Περί διπλοῦ δῆγματος*, ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 1995.